

ΨΩΜΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΟ ΝΕΟ ΕΥΡΩΣΥΜΦΩΝΟ, ΤΑ ΚΕΡΔΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

συντρόφισσες/ σύντροφοι

1. Οι λαοί της Ευρώπης και όλου του κόσμου βρίσκονται αντιμέτωποι με τα ιστορικά προβλήματα και τις άλυτες αντιθέσεις του καπιταλιστικού κόσμου. Δέχονται μεγάλη επίθεση στην προσπάθεια του να τα ξεπεράσει. Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε **τελματώδη στασιμότητα** στηριζόμενη περισσότερο από ποτέ σε ασταθείς ισορροπίες.

Η **όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών** έχουν ως τραγική κατάληξη την κλιμάκωση και την επέκταση πολεμικών συρράξεων δείχνοντας ότι **δεν έχουν παροδικό χαρακτήρα**. Η γενική τάση διαγράφει την είσοδο σε μια νέα **πολεμική εποχή του καπιταλισμού. ΗΠΑ-ΝΑΤΟ σέρνουν τον χορό της στροφής στον πόλεμο**, με στόχο να χρησιμοποιήσουν την στρατιωτική τους υπεροπλία για την ανάσχεση της μείωσης της οικονομικής τους δύναμης και της κρίσης της πολιτικής τους ηγεμονίας.

Τραγική επιβεβαίωση όλων αυτών είναι η συνεχιζόμενη ιμπεριαλιστική σύγκρουση στην Ουκρανία που κλιμακώνεται επικίνδυνα, ακόμη και με την πυρηνική εμπλοκή ως ενδεχόμενο, η γενοκτονία στην Γάζα που διεξάγει το Ισραήλ με την άμεση στήριξη των ΗΠΑ και δεκάδες εστίες πολέμου με εμπλοκή των αντιμαχόμενων για την ηγεμονία μπλοκ.

Η ΕΕ προωθεί ένα νέο **«Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Διαρθρωτικό Σχέδιο»**, ένα νέο «πρόγραμμα σταθερότητας» σκληρής λιτότητας, ματωμένων πλεονασμάτων, βάρβαρης περικοπής των κοινωνικών δαπανών και ενίσχυσης της «πολεμικής οικονομίας».

Η κλιματική αλλαγή και η περιβαλλοντική καταστροφή προκαλεί λειψυδρία, παρατεταμένους καύσωνες, τεράστιες καταστροφές.

3. Παράλληλα ξεπροβάλλει η **δυναμική της ταξικής πόλωσης που φέρνει τις δικές της εκρήξεις**, από την «περιφέρεια» μέχρι την καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού. Από την εξέγερση στο Μπαγκλαντές, και τις μεγάλες διεθνείς κινητοποιήσεις και δράσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, έως τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις σε Γαλλία και Βρετανία και τις εργατικές απεργίες στις ΗΠΑ. Στη χώρα μας από τους αγώνες των εκπαιδευτικών και των γιατρών, ως τη συναυλία για τα Τέμπη και τους αγώνες των ντελιβεράδων. Υπάρχει και αναπτύσσεται η υπόγεια κοινωνική ευρεία δυσάρεσκεια, κατά καιρούς

2. Η εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ, όπως και η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, είναι γέννημα-θρέμμα της κρίσης του καπιταλισμού της εποχής μας. Σηματοδοτεί περαιτέρω κλιμάκωση της επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, στους μετανάστες/πρόσφυγες, στα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ και οτιδήποτε θεωρείται «διαφορετικό», τον ακραίο αυταρχισμό, στην επιτάχυνση της περιβαλλοντικής καταστροφής και στον ιδεολογικό νέο-σκοταδισμό.

Η ακροδεξιά ενισχύεται από μερίδες του κεφαλαίου, ιδιαίτερα ορισμένα τμήματά του, αναδεικνύεται σε φορέας υποδοχής της λαϊκής δυσάρεσκειας και **δύναμη κρούσης της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του αστικού πολιτικού συστήματος στην εποχή της κρίσης και των πολέμων**.

Είναι αποτέλεσμα της αντιδραστικής, φιλοπόλεμης, αντεργατικής και βαθιά αντιδημοκρατικής πολιτικής των «φιλελεύθερων» (Μακρόν, Μπαίντεν κλπ), που θυμούνται την ακροδεξιά όταν θέλουν να εκβιάσουν την στήριξή τους, ενώ μια χαρά συνεργάζονται μαζί της και υιοθετούν την ατζέντα της.

«Συντηρητικοί» και «δημοκρατικοί», ανταγωνίζονται για την ηγεμονία στον κόσμο του κεφαλαίου, και κατά τα άλλα συνεργάζονται στενότερα για το τσάκισμα της εργατικής τάξης, για την ενίσχυση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, την κλιμάκωση της αντιπαράθεσης με το μπλοκ Ρωσίας-Κίνας. **Πρόκειται για δύο αντιδραστικά μπλοκ, για το δίδυμο τέρας της αστικής πολιτικής, στην σημερινή αντιδραστική εποχή της**. Η αριστερά αντιμάχεται και τα δύο μπλοκ. Οι εργαζόμενοι πρέπει να γυρίσουν την πλάτη και στα δύο.

κοινωνικά ξεσπάσματα και αγώνες ή και ενστικτώδεις πολιτικές άμυνες από μεριάς εργατικών και λαϊκών στρωμάτων.

Σε αυτές τις συνθήκες η ανατρεπτική και αντικαπιταλιστική αριστερά χρειάζεται να συγκροτήσει μια άλλη στρατηγική απέναντι στον καπιταλισμό, στην πάλη για την ανατροπή του έτσι ώστε η κοινωνική δυσaréσκεια και οι αγώνες να μπορούν να συνολικοποιηθούν σε ανατρεπτικές πολιτικές μάχες.

4. Στη χώρα μας, το πολιτικό σύστημα έχει μπει σε φάση **κρίσης και ρευστοποίησης**. Το «χαστούκι» της ΝΔ στις ευρωεκλογές, η μείωση της δύναμής της στον λαό είχε συνέχεια στην όξυνση των αντιθέσεων στο εσωτερικό της και στην διαγραφή του Α. Σαμαρά.

Αξιοποιεί τη συναίνεση της «αντιπολίτευσης» στα θεμελιακά ζητήματα της αντιλαϊκής πολιτικής, για να επιταχύνει την προώθηση των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων.

Εκκωφαντική είναι η κρίση της λεγόμενης «δημοκρατικής», «αντιδεξιάς» **αντιπολίτευσης, που** επιταχύνθηκε με την νέα εκφυλιστική διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ και την δημιουργία του κόμματος «Κασελάκη». Είναι το αποτέλεσμα της **ιστορικής πορείας ενσωμάτωσης της σοσιαλδημοκρατίας και της «ευρωπαϊκής αριστεράς» στην αστική πολιτική**, της συναίνεσης, της αποδοχής και της υποταγής στα βασικά δόγματα της κυρίαρχης πολιτικής. Οι δυνάμεις αυτές στέκονται απέναντι στην ανάπτυξη αγώνων, στην μαχητική κοινωνική αντιπολίτευση.

Συνολικά η **αδυναμία του πολιτικού συστήματος** να στρατεύσει τους λαούς σε ένα θετικό όραμα, αποτελεί έκφραση μιας βαθύτερης κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης, οδηγεί σε ρευστοποίηση και αστάθεια. Είναι αποτέλεσμα της «πολυκρίσης» του καπιταλιστικού συστήματος, των αδιεξόδων, της όξυνσης των αντιθέσεων αλλά και των λαϊκών αγώνων και αντιστάσεων των εργαζόμενων και της νεολαίας όλο το προηγούμενο διάστημα.

Οι δυνάμεις του συστήματος παρεμβαίνουν πολύμορφα στις διεργασίες που είναι σε εξέλιξη σε όλο αυτό το ρεύμα, για να οικοδομήσουν έναν απόλυτα ελεγχόμενο αντιπολιτευτικό πόλο εκτόνωσης της λαϊκής δυσaréσκειας.

5. Η ΝΔ παρά το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών έχει εξαπολύσει επίθεση σε όλα τα μέτωπα.

Σκληρή λιτότητα, ελαστική και χωρίς δικαιώματα εργασία (θήμερο, κατάργηση των ΣΣΕ κ.α.) ιδιωτικοποιήσεις χωρίς τέλος, πρωτοφανής αυταρχισμός. Με το νέο **Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Διαρθρωτικό Σχέδιο**, που υπέγραψε συμφώνησε σε πλεονάσματα 2,5%, σε κόφτη δαπανών, σε επιτάχυνση της αποπληρωμής του χιλιοπληρωμένου χρέους.

Η συμμετοχή της Ελλάδας και στους δύο πολέμους είναι σημαντική τόσο μέσα από τη συμμετοχή της στο NATO, όσο και μέσα από τον αντιδραστικό στρατηγικό άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ κάτω από την μπαγκέτα των ΗΠΑ, σε συνέχεια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, με στόχο να εξασφαλίσει μια αναβαθμισμένη θέση για το ελληνικό κεφάλαιο στην ευρύτερη περιοχή.

6. Η ανατρεπτική και αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να παρέμβει στις ανακατατάξεις και τις αναζητήσεις ενός λαϊκού αριστερού κόσμου κόσμου που αναζητά πραγματική αντιπολίτευση απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ, με στόχο να τραβηχτεί σε μαχητικούς, ανατρεπτικούς αγώνες, να κερδηθεί με την πολιτική της ρήξης με το κεφάλαιο, την ΕΕ, το NATO ενισχύοντας **την κατεύθυνση της ανασυγκρότησης του κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος της ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς.**

Πάνω σε αυτή την βάση η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταθέτει ενωτικό, προωθητικό κάλεσμα για την παρέμβαση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνεται στον κόσμο και τις δυνάμεις που κατανοούν την ανάγκη ευρύτερων αλλαγών σε ρήξη με αυτό το σύστημα, τις κεντρικές πολιτικές επιλογές και τις ταξικές και πολιτικές δυνάμεις που το στηρίζουν και τους καλεί να συμβάλουν για να συγκροτηθεί **η κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση και η αριστερά της ανατροπής.**

Οι μαχητικές τάσεις του κινήματος πρέπει να αξιοποιήσουν **την κρίση νομιμοποίησης της κυβέρνησης και της συναινετικής αντιπολίτευσης** και να φιλοδοξήσουν να **μπουν μπροστά στην εργατική και**

λαϊκή αντεπίθεση, για να σταματήσουν και να ξηλωθούν οι αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις ΝΔ-ΕΕ-κεφαλαίου, στην υγεία, την εκπαίδευση, την εργασία, το περιβάλλον παντού. Για να σταματήσει η μηχανή του πολέμου.

Η ανασυγκρότηση και παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής αριστεράς, λογοδοτεί και συμβάλλει στην πάλη των εργαζόμενων και του λαού στον αγώνα για **«ψωμί-ειρήνη-ελευθερία»**, ενάντια στην πολιτική που προτάσσει την **κερδοφορία του κεφαλαίου, την υποταγή στα νέα μνημονιακά σύμφωνα σταθερότητας της ΕΕ, στο ιμπεριαλιστικό πολεμικό σφαγείο**. Για να ανατραπεί η δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ, κόντρα σε κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Η ανατρεπτική-αντικαπιταλιστική αριστερά:

- Παλεύει στην βάση ενός **πολιτικού προγράμματος** που έχει την προμετωπίδα του την υπεράσπιση της ειρήνης με **απεμπλοκή της Ελλάδας από τους πολέμους, το διωξιμο των βάσεων, την μείωση των εξοπλισμών και την αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ**. Στοχεύει στην υπεράσπιση των κοινωνικών οικονομικών συμφερόντων των λαϊκών στρωμάτων και την επιβίωση του πλανήτη με **χτύπημα της δύναμης και της εξουσίας του κεφαλαίου, μείωση της εκμετάλλευσης στην προοπτική της κατάργησης της**. Προτάσσει την **πάλη για απειθαρχία ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ**. «Βλέπει» έξω από την σημερινή βαρβαρότητα, στην **εξουσία των εργαζόμενων**, σε μια **άλλη κοινωνία** χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

- Φιλοδοξεί να συμβάλλει ώστε το **εργατικό και λαϊκό κίνημα να αναμετρηθεί εδώ και τώρα με την «καρδιά» της κυβερνητικής-καπιταλιστικής επίθεσης, ενάντια στον υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ**. Να παρέμβει για να μετατραπεί η διάχυτη και έντονη δυσαρέσκεια σε μαχητικούς ανατρεπτικούς αγώνες. Με στήριξη των πρωτοβουλιών ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος. Με έμφαση στην **ενότητα και στην κοινή δράση μέσα στο κίνημα και τους αγώνες**, με κάθε μαχόμενη δύναμη. Με κριτήριο το συνολικό συμφέρον του κινήματος, όχι τους μικροπολιτικούς υπολογισμούς.

- Συμβάλλει στην **αντεπίθεση** των προοδευτικών, απελευθερωτικών και πανανθρώπινων **αξιών και ιδεών** απέναντι στον ζόφο του εθνικισμού, του ρατσισμού, του μισογυνισμού και του ανορθολογισμού. Αντιμάχεται τις ιδέες που στο όνομα της υπεράσπισης των «ατομικών δικαιωμάτων» καταστρέφουν τα συλλογικά δικαιώματα, τον κοινωνικό άνθρωπο, τις ίδιες τις προϋποθέσεις της ύπαρξης του.

7. **Δεν αποτελούν απάντηση στην άνοδο της ακροδεξιάς τα «δημοκρατικά μέτωπα»**, η συνεργασία της μαχόμενης αριστερά, με συντηρητικές ή σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις. Ούτε ο Μακρόν στη Γαλλία, ούτε ο Σολτς στη Γερμανία μπορούν να εμφανίζονται σαν «μικρότερο κακό», αντίθετα με τις πολιτικές τους ανοίγουν τον δρόμο στην ακροδεξιά. Η συμμαχία με δυνάμεις της αστικής πολιτικής επιτρέπει στην ακροδεξιά να φοράει το προσωπίδιο της «αντισυστημικής δύναμης».

Αυτό που χρειάζεται είναι η ανεξάρτητη, μαχόμενη και αντικαπιταλιστική αριστερά να πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος που θα έχει στην καρδιά του την εργατική τάξη, και θα συγκρούεται χωρίς περιστροφές με τον κρατικό ρατσισμό, τα δολοφονικά κλειστά σύνορα, την ισλαμοφοβία, με το δόγμα «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», τις κοινωνικές αιτίες που ενισχύουν την ακροδεξιά και θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα όλων των καταπιεσμένων.

Αυτό που χρειάζεται είναι να χαραχτεί μια **ριζικά διαφορετική προοπτική** που να απαντάει στην **βαθιά οικονομική, πολιτική, ηθική κρίση του συστήματος**, στην εφιαλτική προοπτική της συνέχισης και **κλιμάκωσης των πολέμων, της φτώχειας και της οικολογικής καταστροφής**, σε ρήξη με τις **αιτίες που την γεννάνε**, με μάχιμη πολιτική αμφισβήτησης και αντίθεσης με την πολιτική των κυρίαρχων τάξεων, με πλήρη ανεξαρτησία από όλα τα κόμματα και τα ρεύματα του συστήματος, που να βλέπει έξω από αυτό, στην προοπτική μιας άλλης κοινωνίας.

Αυτό που χρειάζεται είναι η πλήρης **ανεξαρτησία** από τα ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα της αστικής πολιτικής, τους αντιμαχόμενους ιμπεριαλιστικούς πόλους, τις αντιμαχόμενες αστικές τάξεις. Η μάχη μας είναι για να μην «σκοτώνονται οι λαοί για του αφέντη το φαΐ». Δεν θα μπούμε πίσω από καμιά «ξένη» σημαία.

Αυτό που χρειάζεται **πριν από όλα** είναι μια πορεία ανασυγκρότησης και ενίσχυσης της ανατρεπτικής-αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

8. Σήμερα η πάλη για τα «άμεσα» ζητήματα επιβίωσης του λαού είναι πολύ πιο στενά δεμένη με τα «μεγάλα» πολιτικά προβλήματα της κοινωνίας. Η υπεράσπιση της ειρήνης με την σύγκρουση με το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ, τους ιμπεριαλιστικούς και αστικούς ανταγωνισμούς. Η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις με την μείωση των κερδών των επιχειρήσεων και την ευρωλιτότητα του «Συμφώνου Σταθερότητας. Τα μέτρα κατά της ακρίβειας με την κατάργηση της κερδοσκοπίας των απελευθερωμένων αγορών. Η υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών με την ανατροπή των ιδιωτικοποιήσεων. Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία με την σύγκρουση με την ΕΕ φρούριο των κλειστών συνόρων. Η πάλη ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση με τη σύγκρουση με την πολιτική του «πατρίς – θρησκεία – οικογένεια» και της διάλυσης του κοινωνικού κράτους. Η υπεράσπιση της ζωής από την κλιματική αλλαγή με τη σύγκρουση και με τον «καπιταλισμό των ορυκτών καυσίμων», την απάτη της «πράσινης ανάπτυξης» και της λογικής του κέρδους.

Για αυτό τον λόγο πολιτικές απαντήσεις που οδηγούν σε «δημοκρατικές κυβερνήσεις» με ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά κλπ, ή σε ένα πιο «κοινωνικό», «πράσινο» καπιταλισμό ενάντια στις παρασιτικές πλευρές του (πχ «χρεοκρατία»), ή που παραπέμπουν την ανάγκη της ρήξης με την κυρίαρχη πολιτική για όταν «ωριμάσουν οι συνθήκες» **δεν δίνουν διέξοδο**. Αυτές οι λογικές επαναλαμβάνουν τα λάθη του 10-15 που οδήγησαν στην υποταγή στα μνημόνια, στην «ενδιάμεση» πολιτική που προετοίμασε την υποταγή, ή την αποχή από την μάχη του λαϊκού ΟΧΙ, που την ολοκλήρωσε.

Ξαναζεσταμένες αυταπάτες μιας «κυβερνητικής λύσης», απλά και μόνο για να αλλάξει η κυβέρνηση της ΝΔ μέσα στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής, της λογικής ότι η ΕΕ μεταρρυθμίζεται, ότι μπορεί να επιβληθεί ειρήνη χωρίς σύγκρουση με την ΕΕ και το ΝΑΤΟ οδηγούν σε νέα δεινά.

9. Σήμερα υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες μαχόμενοι αγωνιστές που αναζητούν μια τέτοια προοπτική, που δεν καλύπτονται από τις κυρίαρχες πολιτικές προτάσεις στην αριστερά. Σήμερα είναι η στιγμή να γίνει ένα βήμα, ενότητας, διαλόγου, προγραμματικής σύγκλισης, και συστηματικής κοινής δράσης, ανάμεσα σε όλους όσους κατανοούν ότι ο «λαός σώζει τον λαό», ότι «δεν θα σταματήσει» η πορεία προς τον όλεθρο, αν δεν την σταματήσουμε.

Για αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ

- **Καλεί σε ένα ανοιχτό διάλογο** όλο το αγωνιστικό δυναμικό, τις δυνάμεις που κινούνται σε μια λογική αντικαπιταλιστικού μετώπου, τις δυνάμεις που υποστηρίζουν την ανεξάρτητη συσπείρωση της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς, με στόχο την οργάνωση της παρέμβασης και ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.
- Καλεί σε **κοινές πρωτοβουλίες στα μεγάλα μέτωπα της περιόδου**, και πριν από όλα στο μέτωπο της πάλης κατά του πολέμου, της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Μέσα στους αγώνες συμβάλουμε να οικοδομείται η «αντικαπιταλιστική εναλλακτική λύση» και η αριστερά που θα παλέψει για αυτή.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Δεκέμβριος 2024

